

पुरुष सूक्तम्

ॐ तच्चं योरावृणीमहे । गातुं यज्ञाय । गातुं यज्ञपतये । देवी स्वस्तिरस्तु नः । स्वस्तिर्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम् । शं नो अस्तु द्विपदे । शं चतुष्पदे ।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

सहस्रशीर्षा पुरुषः । सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
स भूमिं विश्वतो वृत्वा । अत्यतिष्ठद्वशाङ्गुलम् ॥

पुरुष ऐवेदग्ं सर्वम् । यद्भूतं यच्च भव्यम् ।
उतामृतत्व स्येशानः । यदन्नेनातिरोहति ॥

ऐतावानस्य महिमा । अतो ज्यायाग्श्च पूरुषः ।
पादोऽस्य विश्वा भूतानि । त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥

त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः । पादोऽस्येहाऽऽभवात्पुनः ।
ततो विष्वण्-व्यक्रामत् । साशनानशने अग्नि ॥

तस्मोद्विराडजायत । विराजो अधि पूरुषः ।
स जातो अत्यरिच्यत । पश्चाद्-भूमिमथो पुरः ॥

यत्पुरुषेण हविषो । देवा यज्ञमतन्वत ।
वसन्तो अस्यासीदाज्यम् । ग्रीष्म इध्मश्शरध्वविः ॥

सुप्तास्यासन्-परिधयः । त्रिः सुप्त समिधः कृताः ।
देवा यद्यज्ञं तन्वानाः । अबध्नन्-पुरुषं पशुम् ॥

तं यज्ञं ब्रह्मिषि प्रौक्षन् । पुरुषं जातमग्रतः ।
तेन देवा अयजन्त । साध्या ऋषयश्च ये ॥

तस्मोदयज्ञात्-सर्वहुतः । सम्भृतं पृषदाज्यम् ।
पशूग्-स्ताग्श्चक्रे वायुव्यान् । आरण्यान्-ग्राम्याश्च ये ॥

तस्मोदयज्ञात्सर्वहुतः । ऋचः सामानि जज्ञिरे ।
छन्दाग्सि जज्ञिरे तस्मोत् । यजुस्तस्मादजायत ॥

तस्माद्दशवा अजायन्त । ये के चोभ्यादतः ।
गावो ह जज्ञिरे तस्मोत् । तस्मोज्जाता अजावयः ॥

यत्पुरुषं व्यदधुः । कृत्विथा व्यकल्पयन् ।
मुखं किमस्य कौ बाहू । कावूरु पादावुच्येते ॥

ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत् । बाहू राजन्यः कृतः ।
ऊरु तदस्य यद्वैश्यः । पद्भ्याग् शूद्रो अजायतः ॥

चन्द्रमा मनसो जातः । चक्षोः सूर्यो अजायत ।
मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च । प्राणाद्वायुरजायत ॥

नाभ्या आसीदन्तरिक्षम् । शीष्णो द्यौः समवर्तत ।
पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रोत् । तथा लोकाग्म अकल्पयन् ॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम् । अद्वित्यवर्णं तमसस्तु पारे ।
सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः । नामानि कृत्वाऽभिवदन्, यदाऽऽस्ते ॥

धाता पुरस्ताद्यमुदाजहार । शक्रः प्रविद्वान्-प्रदिशश्चतस्रः ।
तमेवं विद्वानमृतं इह भवति । नान्यः पन्था अयनाय विद्यते ॥

यज्ञेन यजमयजन्त देवाः । तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।
ते ह नाक महिमानः सचन्ते । यत्र पूर्वं साध्यास्सन्ति देवाः ॥

अद्भ्यः सम्भूतः पृथिव्यै रसोच्च । विश्वकर्मणः समवर्तताधि ।
तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति । तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रे ॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम् । अद्वित्यवर्णं तमसः परस्तात् ।
तमेवं विद्वानमृतं इह भवति । नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय ॥

प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः । अजायमानो बहुधा विजायते ।
तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम् । मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः ॥

यो देवेभ्य आतपति । यो देवानां पुरोहितः ।
पूर्वो यो देवेभ्यो जातः । नमो रुचाय ब्राह्मये ॥

रुचं ब्राह्मं जनयन्तः । देवा अग्रे तदब्रुवन् ।

यस्त्वैवं ब्रह्मणो विद्यात् । तस्य देवा असन् वशे ॥

हीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ । अहोरात्रे पार्श्वे ।
नक्षत्राणि रूपम् । अश्विनौ व्यात्तमे ।
इष्टं मनिषाण । अमुं मनिषाण । सर्वं मनिषाण ॥

तच्चं योरावृणीमहे । गातुं यजाय । गातुं यज्ञपतये । दैवी स्वस्तिरस्तु नः । स्वस्तिर्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वं
जिगातु भेषजम् । शं नो अस्तु द्विपदे । शं चतुष्पदे ।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

Web Url: <http://www.vignanam.org/veda/purusha-suktam-devanagari.html>